

РЕШЕНИЕ

№ 737

гр. София, 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 20-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Е.Й.К.

като разгледа докладваното от Е.Й.К. Административно наказателно дело № 20221110213132 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.58д и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „...“ ЕООД, представлявано от управителя Г.Т.Г., против наказателно постановление /НП/ №23-2200429/20.09.2022 г., издадено директора на Дирекция „Инспекция по труда-София област“, срещу „...“ ЕООД, въз основа на съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ №23-2200429/05.08.2022 г., за това, че на 19.06.2022 г. в гр.София, „...“ ЕООД, в качеството на работодател, по смисъла на параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда, не е уредил отношенията по предоставяне на работна сила като трудови правоотношения, като не е сключил трудов договор в писмена форма с И. П. П. ЕГН *****, на длъжност „продавач-консултант“, с което нарушил чл.62,ал.1, вр.чл.1,ал.2 от Кодекса на труда, поради което и на основание чл.416,ал.5,вр.чл.414,ал.3 от Кодекса на труда е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева.

В НП /и в АУАН/ е отразено, че:

- нарушението е установено при извършване на проверка на 03.08.2022

г. на място – в обект денонощен магазин за алкохол и цигари, находящ се в гр.София, ул.“Монтевидео“ №23 и на 05.08.2022 г. в Д „ИТ-София област“ – по документи;

- видно от графика за работа за месец юни 2022 г. И. П. П. е започнала работа на 19.06.2022 г. - нощна смяна от 18.30 ч. до 06.30 ч., като според разчетно-платежните ведомости за заплата за месеците юни и юли 2022 г. на И. П. П. е начислено трудово възнаграждение;

- по време на проверката е представен проект за трудов договор №037/22.06.2022 г. и протокол за постъпване на работа към трудов договор №037/22.06.2022 г. от 23.06.2022 г., които не са подписани от работника.

От „...“ ЕООД било депозирано пред административно наказващия орган писмено възражение срещу АУАН , с което „се уточнява фактическата обстановка“, с твърдения, че И. П. започнала работа на 19.06.2022 г. /събота/ - нощна смяна, през не малка част от която управителят на Дружеството бил с нея в търговския обект, за да я обучава. След приключване на смяната същата казала, че трябва да помисли и реши дали ще продължи тази работа. Когато по-късно дала утвърдителен отговор за продължаване на работа, веднага бил подготвен трудовият договор от дата 22.06.2022 г., подписан от управителя на Дружеството, който И. П. трябвало да подпише по време на следващата си работна смяна - на 23.06.2022 г., но не го направила, независимо, че заявила на пълномощника на управителя на дружеството, че е подписала договора, във връзка с което било поръчано да се пусне уведомление до ТД-НАП за сключен договор. И. П. получила поискания от нея аванс. Тя била на работа и на 01.07.2022 г., но не се явила на работа на 02.07.2022 г., като не отговаряла на опитите на пълномощника на управителя да се свърже с нея, нито на работното ѝ място бил намерил подписан от нея, според твърдението ѝ, трудов договор. Едва след обяда тя по телефона информира, че не е подписала договора, няма да го подпише и повече няма да работи. Предвид посочените обстоятелства във възражението е написано, че са налице предпоставките за квалифициране на нарушението като маловажно, по смисъла на чл.415в от КТ.

Недоволна от НП и наложената с него санкция, от „...“ ЕООД, представлявано от управителя Г.Т.Г., било обжалвано същото чрез

административнонаказващия орган пред СРС.

В жалбата е написано, че НП е постановено в нарушения на материалното и процесуалното право; жалбоподателят поддържа изцяло изложената във възражението срещу АУАН фактическа обстановка; независимо от направеното пред административнонаказващия орган искане за извършване на допълнителни действия за изясняване на фактическите обстоятелства, в нарушение на чл.52,ал.4 от ЗАНН такива не са предприети от същия, който и не е обсъдил представените писмени доказателства и направените възражения, с което са нарушени правата на наказаното лице; между обстоятелствената част на АУАН и НП се установява разминаване – относно времето, в което е следвало да се представят изискуемите документи, относно отношенията между „...“ ЕООД и И. П. П.. С оглед на посоченото е направено искане за отмяна на НП или при евентуалност – намаляване на имуществената санкция в минимален размер, определен в чл.414,ал.3 от КТ.

Жалбоподателят, редовно призован за съдебните заседания, се представлява от упълномощен адв.С., който pledира НП да бъде отменено по съображенията, изложени в жалбата срещу същото и претендира присъждане на направените по делото разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлявана от юрисконсулт И., който pledира жалбата срещу НП да бъде отхвърлена като неоснователна и НП да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно. Обръща внимание, че в жалбата не се отрича самото нарушение, не се оспорват датата и мястото на нарушението, а се сочи, че причина за неключване на трудовия договор е И. П., но доколкото в случая е санкционирано самото дружество, вина за описаното нарушение, което се явява безвиновно извършено като осъществено от юридическо лице, не следва да се търси. Посочва, че според сведения от Галина Г. - управител на „...“ ЕООД, практика на дружеството била преди работникът да започне работа, преди да подпише трудовия договор, да премине на обучение за 1 седмица, което обаче и като обучение представлява полагане на труд, т.е. случаят за И. П. не следва да се приеме за изолиран. Искане се присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като се прави възражение за прекомерност за претендираното адвокатско възнаграждение, в случай на отмяна на НП.

В право на реплика адв.С. заявява, че относно отбелязаното от процесуалния представител на наказващия орган, че дружеството е установило практика на обучение на лицата преди назначаването им на работа, от което извежда за установена такава практика по отношение на всички субекти, желаещи да работят при този работодател, не се представят доказателства, представящи тази обобщеност, а и още повече - И. П. не е направила твърдения, че преди започване на работа е била обучавана.

В право на дуплика юрк.И. заявява „И. П. не твърди и аз не считам, че тя е била обучавана преди фактическото полагане на труд, тя просто си е била на работа“, но не могат да се игнорират сведенията, дадени от управителя на дружеството.

По делото са приложени заверени копия на: протокол от ИА-ГИТ-Д“ИТ“-Разград от 19.07.2022 г., относно подаден сигнал от И. П. П., изпратен на Д „ИТ“-Софийска област; Протокол №2225638/05.08.2022 г. за извършена проверка на 03.08.2022 г. - на място в обект и на 05.08.2022 г. по документи в Д „ИТ“-София област; Идентификационна карта от 29.07.2022 г. на „...“ ЕООД; Трудов договор №037/22.06.2022 г. - между „...“ ЕООД /като работодател/ и И. П. П. /като работник/служител/ на длъжност „продавач-консултант, който следва да постъпи на работа на 23.06.2022 г. – подпечатан и подписан само за работодател и Протокол за постъпване на работа към трудов договор №037/22.06.2022 г. от 23.06.2022 г., не подписан от страните по договора; Разчетно-платежни ведомости на „...“ ЕООД за месеците юни и юли 2022 г.; Работен график за месец юни и началото на месец юли 2022 г.; Сведение 05.08.2022 г. от управителя на „...“ ЕООД- Г.; Покана от „...“ ЕООД, чрез ЧСИ Г.А.С /от 09.08.2022 г./ до И. П. П.; електронна кореспонденция между „...“ ЕООД и И. П. П. от 11-12.08.2022 г.; Писмо от „...“ ЕООД до И. П. П., с което приложени са й изпратени трудовият договор и всички останали документи във връзка с него, получени от И. П. П. на 13.08.2022 г. и подписани от същата; Договор от 18.08.2022 г. за спогодба между „...“ ЕООД и И. П. П., заедно с разписка; заповеди относно компетентността на актосъставителя и административно наказващия орган.

В показанията си актосъставителят Б. Т. заявява, че във връзка с постъпил сигнал за работа без трудов договор и неплатени възнаграждения, на 03.08.2022 г. била извършена проверка на обект – денонощен магазин за алкохол и цигари на бул.“Монтевидео“, стопанисван от „...“ ЕООД. На 05.08.2022 г. управителят на дружеството представил изисканите му документи, от които било преценено, че „...“ ЕООД, в качеството на работодател, не е уредил отношенията по предоставяне на работна сила като трудови правоотношения и не е сключил трудов договор в писмена форма, тъй като имало трудов договор от 22.06.2022 г., но той не бил подписан от работника И. П., и същият бил регистриран в НАП преди реално да е сключен, поради липса на подпис за работник, за което на „...“ ЕООД бил съставен АУАН.

В показанията си А. К. В. казва, че е пълномощник на собственика на „...“ ЕООД – негова съпруга. И. П. се явила и заяви желание да работи като продавач-консултант в магазин за алкохол и цигари на ул.“Монтевидео“ №23, като ѝ било обяснено всичко във връзка с работата, бил ѝ показан магазинът и на следващия ден тя започнала работа, като от Дружеството ѝ били дадени пари като аванс. В счетоводството на Дружеството били подготвени всички необходими документи за започване на работа, които той /А. К. В./ ѝ занесъл в магазина, за да се запознае с тях и да ги подпише, на следващия ден тя казала, че ги е подписала, тогава документите били пуснати за заплащане на осигуровки. И. П. работила около 10 дни и си тръгнала, без повече да се яви на работа, след което трудовият ѝ договор бил прекратен. По-късно тя била уведомена по телефона, че трябва да се яви, за да подпише документите. По неин сигнал била извършена проверката в посочения обект. Едва след издаването на обжалваното НП И. П. се съгласила да подпише документите, които ѝ били изпратени с куриерска фирма, тя ги подписа и ги върнала. На И. П. било изплатено всичко дължимо във връзка с положения труд.

В показанията си С.Й.С. разказва, че работи от 3 години като продавач-консултант в магазин за алкохол и цигари на „...“ ЕООД, намиращ се на ул.“Любляна №37, всички работещи са на трудов договор, като при започване

работа първите 2 - 3 дни служителят не работи, а само гледа как се работи. И. П. работила във фирмата 10 дни. С.С. заявява, че чула, че в разговор по телефона И. П. казала на шефа, че е подписала трудовия договор, а при друго обаждане от шефа на И. П. той й казал да дойде да си подпише документите и да си вземе парите.

В показанията си И. П. П., казва, че през 2022 г. работила в гр.София, в „...“ ЕООД, като продавач-консултант в денонощен магазин за напитки и цигари, в близост до НБУ. Преди да започне тази работа тя разговаряла с А. /В./, който я уведомил, че ще работи въз основа на трудов договор, запознал я с условията и работата, която и където тя започнала на следващия ден. Там работила 13-14 дни, след това не се явила на работа и напуснала, понеже се наложило да се прибере в Разград, не защото го желала, а тъй като нямала квартира. П. заявява „Работих без трудов договор, но не знам защо, може би, защото се е подготвял договорът“. В проведени с А. В. разговори той й казал, че ще си получи изработените пари, но трябва дойде в София, за да подпише документите, а тя нямала финансова възможност да пътува. В следствие той спрял да отговаря на позвъняванията й и тогава тя пуснала жалба, след което документите - трудов договор и заповед за прекратяването му, й били изпратени по ЕКОНТ в гр.Разград, където тя ги подписала и върнала. П. казва и че това, което получила като възнаграждение за работата си в „...“ ЕООД, отговаряло на уговореното.

Съдът кредитира посочените по-горе доказателства - показанията на актосъставителя и на допуснатите от съда по искане на жалбоподателя като свидетели И. П. П., А. К. В. и С.Й.С., както писмените доказателства, приобщени в хода на съдебното следствие по реда на чл.283 от НПК, относими към предмета на доказване по делото, намирайки, че като цяло те се допълват в установяване и доизясняване на фактическата обстановка, с изключение на казаното от И. П. „Работих без трудов договор, но не знам защо, може би, защото се е подготвял договорът“, доколкото то остава изолирано и без подкрепа от останалите доказателства и най-вече от показанията на А. В. и С.С., които този съдебен състав счита за добросъвестно изложени, ясни, непротиворечиви и взаимно еднопосочни и

допълващи се.

Съдът, от събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, които цени, намира за установено с необходимата категоричност, че И. П. П. разбрала за възможността да започне работа в „...“ ЕООД и по този повод се срещнала с пълномощника на собственика на Дружеството - А. В., който я информирал, че полагането на труд е въз основа на трудов договор, уведомил я за всички въпроси относно работата, показал ѝ стопанисвания от „...“ ЕООД търговски обект - денонощен магазин за алкохол и цигари, находящ се в гр.София, ул.“Монтевидео“ №23, в който на следващия ден -19.06.2022 г. - нощна смяна, И. П. започнала работа като продавач-консултант, като получила 100 лева като аванс. Бил изготвен трудов договор №037/22.06.2022 г. - между „...“ ЕООД /като работодател/ и И. П. П. /като работник/служител/ на длъжност „продавач-консултант, според който тя следвало да постъпи на работа на 23.06.2022 г. – подпечатан и подписан само за работодател, и Протокол за постъпване на работа към трудов договор №037/22.06.2022 г. от 23.06.2022 г. – неподписан от нея, и всички други необходими документи за започване на работа, които А. В. занесъл и оставил в магазина, за да се запознае И. П. с тях по време на следващата ѝ смяна и да ги подпише. След това в телефонен разговор с него, тя му казала, че ги е подписала, макар и това да не било вярно, и той наредил документите да бъдат пуснати за заплащане на осигуровки, да се регистрират в НАП. На 01.07.2022 г. бил последният работен ден на И. П., след който тя напуснала работа и заминала за гр.Разград, без да уведоми за това работодателя си. На 07.07.2022 г. трудовият ѝ договор бил прекратен. В телефонни разговори с А. В., И. П. искала да ѝ бъде изплатено трудовото възнаграждение за положения труд, като била уведомявана от А. В., че трябва да се яви в гр.София, за да подпише документите и да получи възнаграждението си, но тя не пристигнала. В последствие А. В. спрял да отговаря на позвъняванията ѝ и тогава – на 19.07.2022 г. тя подала сигнал до ИА-ГИТ-Д“ИТ“-Разград, който бил изпратен в Д „ИТ“-Софийска област и по който била извършена проверка - в посочения търговски обект на 03.08.2022 г. и на 05.08.2022 г. в Д „ИТ“ Софийска област - по изисканите от Дружеството и съответно представени документи, за която проверка бил съставен Протокол №2225638/05.08.2022 г. От „...“ ЕООД, чрез ЧСИ Г.А.С

/от 09.08.2022 г./ била изпратена покана до И. П. П. да се яви в търговския обект, в който е работила, за да получи възнаграждението си, в отговор на което по електронен път в кореспонденция между нея и „...“ ЕООД на 11-12.08.2022 г. същата изисквала да ѝ бъдат изпратени книжата, които следва да подпише, в изпълнение на което, с куриерски фирма ЕКОНТ, ѝ били изпратени трудовият договор и всички останали документи във връзка с него, получени от И. П. на 13.08.2022 г., след подписването на които тя върнала. На 18.08.2022 г. бил подписан договор за спогодба между „...“ ЕООД и И. П., заедно с разписка. Тя получила като възнаграждение за работата си в „...“ ЕООД, всичко дължимо ѝ, отговарящо на уговореното.

Горепосоченото било преценено при извършената на Дружеството проверка като нарушение на чл.62,ал.1,вр.чл.1,ал.2 от КТ, за което на „...“ ЕООД на 05.08.2022 г. бил съставен АУАН, срещу който Дружеството депозирало пред административнонаказващия орган писмено възражение. Въз основа на АУАН на „...“ ЕООД било издадено обжалваното НП, екземпляр от което бил получен за Дружеството на 28.09.2022 г. и обжалван от него на 11.10.2022 г.

От правна страна се налагат следните изводи:

Жалбата е подадена в законовопосочения срок, от правно легитимирано лице, имащо интерес от обжалване на НП, срещу акт /НП/, подлежащ на обжалване, при спазване на процедурата за това, с оглед на която тя е процесуално допустима. Разгледана по същество тя като цяло е основателна, но не предвид всички изложените в нея доводи и твърдения.

За да е налице административно нарушение, следва да са установени посочените в чл.6 ЗАНН предпоставки - да е налице действие или бездействие, което нарушава установения ред на държавното управление, да е извършено виновно т.е. (да е извършено умишлено или непредпазливо) и да е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред.

Съдът, разглеждайки делото по същество, е длъжен да установи чрез допустимите от закона доказателства, извършено ли е административното нарушение, от кого е извършено и обстоятелствата, при които същото е извършено, както и дали описаната в АУАН и НП фактическа обстановка отговаря на действителната.

Съдът, въз основа на кредитирания доказателствен материал, намира за установено с нужната категоричност, че от обективна страна жалбоподателят „...“ ЕООД е извършил на 19.06.2022 г. в гр.София, нарушение на чл.61,ал.1,вр.чл.62,ал.1 от КТ, защото Дружеството се явява работодател на И. П. П., която от 19.06.2022 г. /до 01.07.2022 г. включително/ е полагала труд като продавач-консултант в стопанисвания от „...“ ЕООД търговски обект - денонощен магазин за алкохол и цигари, находящ се в гр.София, ул.“Монтевидео“ №23, и отношенията между тях фактически били трудови, а предоставянето на работна сила от И. П. на практика не е било уредено „...“ ЕООД като трудово правоотношение и Дружеството не е сключило трудов договор в писмена форма с И. П. преди 19.06.2022 г., когато, съгласно доказателствата, тя е започнала работа в обекта.

Според КТ:

- чл.1,ал.2 - „Отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения“ /като в чл.61,ал.1 - Трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа“/.

- чл.62,ал.1 – „Трудовият договор се сключва в писмена форма“.

Следва да се посочи, че това, че е изготвен/т.е. подготвен трудов договор №037/22.06.2022 г. - между „...“ ЕООД /като работодател/ и И. П. П. /като работник/служител/ на длъжност „продавач-консултант, според който тя следвало да постъпи на работа на 23.06.2022 г. – подпечатан и подписан само за работодател, доколкото не е подписан от И. П., не представлява такъв, още повече, че съгласно приложения график за работа, освен нощна смяна на 19.06.2022 г., преди 22.06.2022 г. /датата на договора/ и 23.06.2022 г. /датата,

на която, съгласно вписаното в договора, И. П. следвало да започне работа/, тя е била на работа и на 20.06.2022 г.

Доколкото нарушението е извършено от юридическо лице въпросът със субективната съставомерност на административно правния деликт не следва да бъде изследван.

Независимо от посоченото до тук обаче, от друга страна, съществен за правилното решаване на делото е въпросът допуснати ли са процесуални нарушения и/или нарушения на материалния закон в предсъдебната фаза на производството. При служебната проверка се установиха причини атакуваното НП да бъде отменено като незаконосъобразно, тъй като са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, които са довели до накърняване на процесуалните права на жалбоподателя в производството, независимо, че и НП, и АУАН са издадени от оправомощен за това орган, в който смисъл са и приложените по делото доказателства в тази връзка. Това е така, защото:

- Текстово изписаното нарушение е квалифицирано цифрово по чл.62,ал.1 от КТ, която разпоредба, както беше отразено по-горе, гласи „Трудовият договор се сключва в писмена форма“ – т.е. тази разпоредба единствено въвежда императивно изискване за форма на договора – писмена форма, като форма за действителност, за валидност, не въвежда задължение за работодателя да сключва трудов договор и няма самостоятелно отношение към уреждането на трудово правоотношение, независимо, че е направена връзка с чл.1,ал.2 от КТ – „Отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения.“, което самостоятелно води до несъответствие между фактическото описание на нарушението и дадена му правна квалификация;

- Не е мотивиран размерът на наложената санкция, независимо, че тя е определена в нормативно посочените граници, но в размер над минималния предвиден в закона такъв, като в НП са посочени общи доктринери доводи, които не представляват аргументи относно размера на наложената в случая санкция за конкретните осъществили се фактически обстоятелства и по делото няма дори данни до този момент на жалбоподателя да са налагани с

влезли в сила НП други административни наказания за извършени от него административни нарушения;

- В нарушение на чл.52,ал.4 от ЗАНН административнонаказващият орган дори не е намерил за необходимо да отрази в НП, че срещу АУАН е направено писмено възражение и не е взел никакво отношение по него.

Така посоченото поотделно и в съвкупност представлява съществено нарушение, като същото не може да бъде отстранено в съдебната фаза и предвид характера на настоящето съдебно производство, поради което не може да бъде санирано НП /и АУАН/. С оглед на това НП е незаконосъобразно, не можещо да породи правновалидни последици и като такова подлежи на отмяна.

Съдът не е ограничен в своята юрисдикция, когато решава правния спор и не е обвързан с решението на административния орган и не може да бъде възпрепятстван в правомощието си да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът изследва и решава всички въпроси, както по фактите, така и по правото, от които зависи изходът на делото.

Във връзка с изхода на делото и настоящето съдебно решение и направеното от страните искане за присъждане на възнаграждение/разноски, този съдебен състав намира следното: искането на юрисконсулт И. за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, следва да бъде оставено без уважение; искането на адв.С. за присъждане на направените по делото разноски, които, според договора за правна защита и съдействие, са в размер на 700 лева - за адвокатско възнаграждение, вписани в същия като платени в брой, следва да бъде уважено, но не в така претендирания размер, а в размер на 600 лева - който този съдебен състав преценява като справедлив и съответен, отчитайки, че по делото са проведени 4 съдебни заседания пред СРС, в 3 от които адв.С. се е явявал, проведен е разпит в качеството на свидетел на 4 лица, представяни са писмени доказателства, и респективно - Главна дирекция „Инспекция по труда“ следва да бъде осъдена да заплати сумата от 600 лева за адвокатско възнаграждение, в полза на „...“ ЕООД, и респективно - относно разликата от 100 лева - до претендирания размер от

700 лева, която съдът не уважава, съответно искането за нея следва да бъде оставена без уважение.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №23-2200429/20.09.2022 г., издадено директора на Дирекция „Инспекция по труда-София област“, срещу „...“ ЕООД, за това, че на 19.06.2022 г. в гр.София, „...“ ЕООД, в качеството на работодател, по смисъла на параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда, не е уредил отношенията по предоставяне на работна сила като трудови правоотношения, като не е сключил трудов договор в писмена форма с И. П. П. ЕГН *****, на длъжност „продавач-консултант“, с което нарушил чл.62,ал.1, вр.чл.1,ал.2 от Кодекса на труда, поради което и на основание чл.416,ал.5,вр.чл.414,ал.3 от Кодекса на труда е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Инспекция по труда“ да заплати на „...“ ЕООД ЕИК 203412897 сумата от 600 /шестстотин/ лева, като направени разноски за възнаграждение на адвокат.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София, в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено заедно с мотивите.

Съдия при Софийски районен съд: _____